

Ελύτης

Μαθηματικό μυθιστόρημα

Με ήρωά της έναν σύγχρονο αλλά και απολύτως μυθικό Προμηθέα, «δεσμώτη και λυόμενο» μαζί, η Μαρία Λαμπαδαρίδου - Πόθου στο «Υγρό Φεγγαρόφωτο» εξερευνά το μυστήριο της ύπαρξης

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΛΕΝΗ ΓΚΙΚΑ

elgika@pegasus.gr

«Εκείνος ήταν ο διαφορετικός. Και ήξερε πως αυτό είναι για μοναξιά και πως θα είναι για πάντα. Οι θεοί τον είχαν σπαδέψει για να τον ρίξουν αθώο στην περιπέτεια του ανεξήγητου».

Με τρόπο μυπτικό, όπως μόνον εκείνη συγγραφικά γνωρίζει, και με ήρωες που ακροβατούν στο εδώ και στο επέκεινα, η Μαρία Λαμπαδαρίδου - Πόθου στο καινούργιο της μυθιστόρημα «Υγρό Φεγγαρόφωτο», εξερευνά τα μυστικά και τα μυστήρια της ύπαρξης.

«Ο διαφορετικός»

Ο Προμηθέας, μαθηματική διάνοια, «ο διαφορετικός», «χρεώνεται» ως ο άλλος μυθικός προκάτοχός του, τον άδικο χαρό ενός άλλου. Τους ενώνουν το ίδιο σπίτι και μια γυναίκα. Τους χωρίζει ο χρόνος, ο ένας ήδη είναι νεκρός.

«Όλα αυτά που ζούσε του φαίνονταν πως ήταν σκηνές από το όνειρο κάποιου άλλου, πως ξαφνικά είχε δανειστεί τη ζωή κάποιου άλλου. Και έμεινε έκπληκτος όταν σε λίγο έμαθε πως έτσι ήταν. Πως αυτά που ζούσε, η συμπάθεια του αλόγου και το ενδιαφέρον του Νικόλα, αφορούσαν σε κάποιον άλλο που σκοτώθηκε έξω από το πανε-

ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ-ΠΟΘΟΥ
υγρό φεγγαρόφωτο

«ΥΓΡΟ
ΦΕΓΓΑΡΟ-
ΦΩΤΟ» της
Μαρίας
Λαμπαδαρίδου
- Πόθου. Εκδ.
«Κέδρος», σελ.
416, € 18.

πιστήμιο πριν από σαράντα επτά
ημέρες ακριβώς».

Στα ίχνη του νεκρού Αυγουστίνου ο Προμηθέας, εκείνο το υγρό φεγγαρόφωτο, βρέθηκε, χρεωμένος το άδικο αίμα του, την αδικία που υπέστη όσον αφορά την ερμηνεία της Ιερής Χάρτας που κατέχει τα μυστικά. Για να τον δικαιώσει, θα γίνει στόχος αδίστακτων ανθρώπων και σκληρών συμφερόντων, θα διωχθεί, θα πεινάσει, θα ματώσει, θα λοιδορηθεί, θα φυλακιστεί. Εκείνος, ο χρεωμένος να φέρει στον κόσμο την αρχαία γνώση, ο υποχρεωμένος να πονά, να μοχθεί, να κατανοεί.

Η ιστορία αρχίζει με τον χαρό της μπέρας και τον διωγμό απ' το σπίτι, ό,τι ακολουθεί ακροβατεί ανάμεσα στο φυσικό και υπερφυσικό. Το άλογο και ο φίλος του Αυγουστίνου, εκείνο το κορίτσι που αγάπησε τόσο και τώρα κυοφορεί το παιδί του Αυγουστίνου, το ζωντανό πατρικό σπίτι και των δυο, η

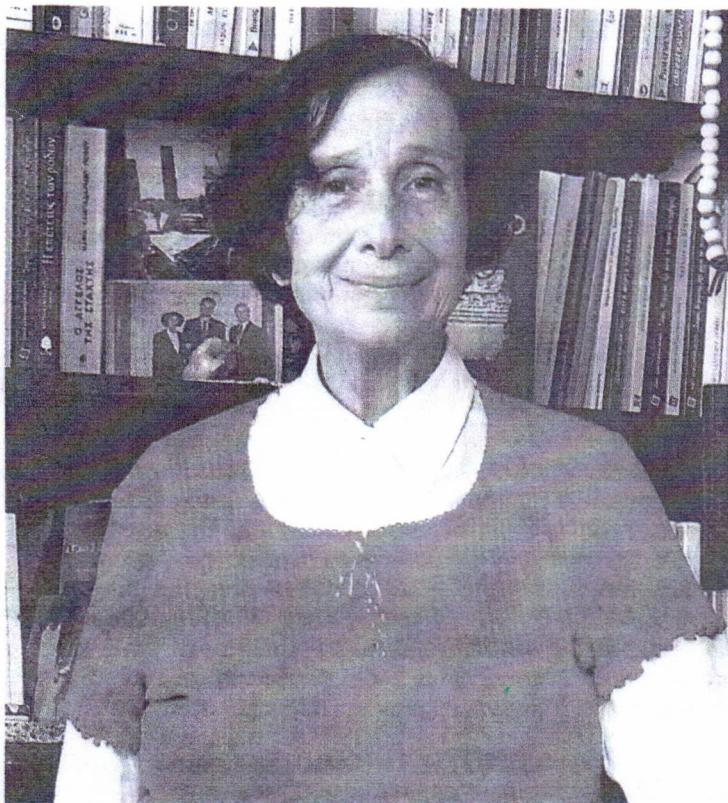
βιβλιοθήκη που πηγαίνει απ' τον έναν στον άλλον, ο ιερός ποταμός και η αρχή των πάντων, διότι «η σκοτεινή γραμμή των γεγονότων» ενδεχομένως και να είναι η πο φωτεινά αποκαλύπτική. Και επειδή «τα σημαντικά πράγματα στη ζωή μας, είναι έχω από τη λογική».

Παρ' όλα αυτά, τα δύσκολα, πνευματικά, φιλοσοφικά, που παραπέμπουν στα ορφικά μυστήρια, ο αναγνώστης μπορεί σε πρώτο επίπεδο άνετα και με κορμένη ανάσα να κινηθεί. Σε ένα μαθηματικό μυθιστόρημα δράστης, με αντικρουόμενα συμφέροντα και συγκεκριμένα διλήμματα της βιολογίας και της γενετικής.

Σε δεύτερο επίπεδο έχει την ευκαιρία να εντυφωθεί στα υπαρχιακά μυστήρια, στα μεγάλα ζητήματα του πεπερασμένου ή ενιαίου χρόνου, στο θάρρος που γεννά η έσχατη απελπισία, στο μαρτύριο του πόνου, στην ανθρώπινη ύβριν, στο Ανεξήγητο και στους άδηλους νόμους που διέπουν τη δική μας αλλά και γενικά τη ζωή.

Η συγγραφέας, με αριστοτεχνικό τρόπο, σε αυτό το 170 μυθιστόρημά της, ενώνει το υπερφυσικό ολοδικό της σύμπαν -εκείνο το σύμπαν με τον ενιαίο χρόνο και την απόλυτη θέα στο αθέατο- όπου μπορούν να συνυπάρχουν με τρόπο μυστηριακό και τελετουργικό ζωντανοί και νεκροί. Σε άμεση σχέση με τον «Ιερό ποταμό» που αφορούσε τη ζωή

μα δράσης...

ΠΟΛΥΕΠΙΠΕΔΟ, ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΟ και υπαινικτικό το 17ο μυθιστόρημα της Λαμπαδαρίδου - Πόθου «Υγρό Φεγγαρόφωτο» βάζει στο μικροσκόπιο το ανθρώπινο αίνιγμα.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

■ **Η Μαρία Λαμπαδαρίδου - Πόθου** γεννήθηκε στη Μύρινα Λήμνου. Είναι πτυχιούχος του Παντείου και της Σορβόνης, όπου, με υποτροφία της Γαλλικής Κυβέρνησης, σπούδασε αισθητική και ιστορία θεάτρου.

■ **Εχει γράψει** μυθιστορήματα, ποίηση, διηγήματα, θεατρικά έργα και δοκίμια.

■ **Βιβλία της** έχουν μεταφραστεί και εκδοθεί στα γαλλικά, σουηδικά, αγγλικά, και διδάσκονται σε πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Έχει τιμηθεί με τα βραβεία των Δώδεκα, της Ακαδημίας Αθηνών, τού Ιδρύματος Ουράνη.

■ **Η ποιητική** της συλλογή «Μυστικό Πέρασμα» προτάθηκε για το Αριστείο της Ευρώπης το 1991.

■ **Το «Υγρό Φεγγαρόφωτο»** είναι το 17ο μυθιστόρημά της. Ανάμεσα στα πάνω από σαράντα βιβλία της, ενδεικτικά αναφέρουμε, τα Ποιητικά: «Περπατώ και ονειρεύομαι», «Μυστικό Πέρασμα», «Και θέα προς το Αμύλπο», κ.ά. Τα Μυθιστορήματα: «Η Μαρούλα της Λήμνου», «Πήραν την Πόλη, πήραν την», «Η Εκπτ Σφραγίδα», «Ο Αγγελος της Στάκτης», «Το Ξύλινο Τείχος», κ.ά.

του πατρός του Αυγουστίνου και με την ποίηση των μαθηματικών συμβόλων να αποκαλύπτουν την εσαεί κρυπτόμενη ζωή-ψυχή. Ο ήρωάς της, ως συγγραφέας σπηλαντικός ί απολύτως αφιερωμένος πιστός, θα αξιωθεί, έστω για λίγο, και με μεγάλες θυσίες, «να γνωρίσει τη λάμψη». «Κι ας μην ήξερε τί ακριβώς ήταν. Μπορεί να λεγόταν ευφυΐα ή θεός. Μπορεί, αλήθεια ή δωρεά. Η μπορεί να ήταν ο λάμψη του διαμαντιού που ξεπέρασε τον άνθρακα».

Να αγγίζει έστω για λίγο ί για πολύ την ευτυχία, και μέσα από μια βαθιά απόλυτη, πίστη να ακυρώσει τη λογική.

Διότι ο Προμηθέας πια «ήξερε πως μόνο αυτή η δύναμη μπορούσε να προκαλέσει την αναρρίχη, πάει να πει, το θάυμα» και η συγγραφέας πάνοπλ ούτε αυτό το δύσκολο εγχείρημα κατόρθωσε γοντευτικά και αποκαλυπτικά και μυντικά να διαχειριστεί.

Το αποτέλεσμα, ένα πολυεπίπε-

δο, αλληγορικό, υπαινικτικό βιβλίο. Που βάζει στο μικροσκόπιο το ανθρώπινο αίνιγμα, την ίδια την ύπαρξη της ψυχής, τη ζωή. Επιχειρώντας να δώσει σχήμα και πρόσωπο στο χάος και στο ανεξήγητο. Και εν τέλει, το κατορθώνει.

Παραμυθητικά, αποκαλυπτικά, με σύμβολα τα ορφικά μυστήρια και τα μαθηματικά. Με πρώτα της, όπως πάντα, έναν σύγχρονο πλην και απολύτως μυθικό Προμηθέα, «δεσμώτη και λυόμενο» μαζί.

ΤΙ ΤΡΕΥΕΙ